

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Tyciński
Protokolant:	Sekr. sądowy Marcin Szymczak

po rozpoznaniu w dniach 21 maja 2019r. i 3 września 2019 r.

sprawy:

I. oskarżonego A. Z. (1)

syna J. i A. z domu L.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 2016 roku do 14 lutego 2018 roku w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu z góry powziętego zamiaru, nie posiadając wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę, wykonał roboty budowlane w należącej do niego kamienicy położonej w T. przy ulicy (...), powierzając przebudowę tego obiektu ustalonym osobom i nadzorując ich pracę,

tj. o czyn z art. 90 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 12 kk

2. w okresie od lipca 2017 roku do 28 listopada 2017 roku w T. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udaremnił określoną ustawą czynność organu nadzoru budowlanego w ten sposób, że polecił ustalonym osobom wykonującym roboty budowlane w należącej do niego kamienicy znajdującej się w T. przy ul. (...) uniemożliwienie wejścia inspektorów budowlanych z (...) w T. do tego obiektu i przeprowadzenie w niej kontroli, które to polecenia zostały wykonane,

tj. o czyn z art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 12 kk

II. oskarżonego S. K.

syna E. i Z. z domu J.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 sierpnia 2017 roku w T., udaremnił określoną ustawą czynność organu nadzoru budowlanego w ten sposób, że realizując polecenie swojego zleceniodawcy A. Z. (1) uniemożliwił wejście inspektorów budowlanych z (...) w T. do należącej do wyżej wymienionego kamienicy znajdującej się w T. przy ul (...) i przeprowadzenie w niej kontroli,

tj. o czyn z art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane

orzeka

I. uznaje oskarżonego A. Z. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia czynu, tj. występku z art. 90 ustawy prawo budowlane w zw. z art. 12kk i za to na mocy art. 90 ustawy prawo budowlane i art. 33§1 i 3kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 zł (trzydzieści złotych);

II. uznaje oskarżonego A. Z. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia czynu, tj. występku z art. 91 ust 1 pkt 1 ustawy prawo budowlane w zw. z art. 12kk i za to na mocy art. 91 ust 1 ustawy prawo budowlane i art. 33§1 i 3kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 zł (trzydzieści złotych);

III. na mocy art. 85§1kk i art. 86§1 i 2kk w miejsce orzeczonych kar grzywny wymierza karę łączną 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 zł (trzydzieści złotych);

IV. uznaje oskarżonego S. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. występku z art. 91 ust 1 pkt 1 ustawy prawo budowlane i za to na mocy art. 91 ust 1 ustawy prawo budowlane i art. 33§1 i 3kk wymierza mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 10 zł (dziesięć złotych);

V. zasądza od oskarżonego A. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty i obciąża kosztami postępowania w kwocie 2920 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych);

VI. zasądza od oskarżonego S. K. na rzecz Skarbu Państwa 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty i obciąża kosztami postępowania w kwocie 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 666/18

UZASADNIENIE

(zgodnie z wnioskiem obrońcy ograniczony co do oskarżonego A. Z.)

A. Z. (1) nabył w maju 2013 roku od Gminy M. T., w ramach przetargu kamienicę położoną przy ul. (...) w bardzo złym stanie technicznym. W akcie notarialnym zawarto zapis, że zobowiązał się on do rozpoczęcia prac remontowych w przedmiocie sprzedaży do dnia 24 maja 2015 roku i zakończenia ich do dnia 24 maja 2017 roku, przy czym w przypadku nie rozpoczęcia bądź nie zakończenia prac remontowych w ww. terminach właściciel będzie zobowiązany do uiszczenia kary umownej wynoszącej 10.000 zł za każdy pełny miesiąc zwłoki.

(dowody: wyjaśnienia A. Z. (1), k. 704-704v;

akt notarialny Rep. A nr (...), k. 736-740)

W dniu 1 czerwca 2015 roku A. Z. (1) wniósł o wydanie decyzji o pozwoleniu na wykonanie robót budowlanych polegających na zmianie sposobu użytkowania poddasza na funkcje mieszkalne, zmianie sposobu użytkowania parteru na lokal handlowo-usługowy, budowie schodów zewnętrznych oraz na zmianie konstrukcji powyższego budynku. (...) T. decyzją z dnia 11 sierpnia 2015 roku zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na zmianę sposobu użytkowania części poddasza na cele mieszkalne, zmianę sposobu użytkowania części parteru na lokal usługowo-handlowy, dobudowę schodów zewnętrznych oraz zmianę konstrukcji dachu powyższego budynku. Od tej decyzji tej odwołanie wniosła (...) (...) w T.. Na mocy decyzji (...) (...) z dnia 19 listopada 2015 roku powyższa

decyzja została zaskarżona w całości i sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Na wniosek inwestora zawieszono postępowanie administracyjne w grudniu 2015 roku.

(dowody: wyjaśnienia A. Z. (1), k. 704-704v;

decyzja Wojewody (...) z dn. 19.11.2015 r., k. 66-69;

decyzja prezydenta Miasta T. z dn. 11.08.2015 r., k. 70-71;

postanowienie prezydenta Miasta T. z dn. 28.12.2015 r., k.64-65.)

W trakcie oględzin nieruchomości przeprowadzonych w dniu 14 lutego 2018 roku stwierdzono, że w przedmiotowym obiekcie wykonano liczne prace, tj. :

- zmianę wysokości (rzędnych usytuowania poszczególnych belek stropowych na wszystkich kondygnacjach budynku wynikający z podniesienia drewnianej konstrukcji belkowej stropu na parterze od strony podwórza;

- przemurowania łukowego nadproża w ceglany murze dzielącym kondygnację parteru na dwie części;

- zmiany konstrukcji stropu przy schodach międzykondygnacyjnych poprzez zmianę konstrukcji drewnianej na stalową;

- przebudowy konstrukcji dachowej i zmianę nachylenia połaci dachowych oraz wiążące się z tym podniesienie wysokości budynku;

- podniesienie ściany kolankowej na poddaszu od strony od strony podwórza poprzez jej nadmurowanie pustakami ceramicznymi;

- wykonania dodatkowych otworów okiennych z ościeżami;

- rozebrania i ponownego przemurowania części ścian szczytowych z cegły pełnej na poddaszu budynku;

- zdemontowania biegów schodowych w związku z przebudową konstrukcji stropów i ponownego ich osadzenia;

- rozebrania na parterze ścianek działowych z desek;

- skucia tynku ze ścian budynku;

- wykonania otworów technologicznych w stropach międzykondygnacyjnych umożliwiających transport pionowy materiałów budowlanych;

- rozbiórki wewnętrznych kominów ceglanych przylegających do ściany szczytowej;

- wylania żelbetowego wieńca na poddaszu spinającego ściany zewnętrzne budynku;

- podniesienie otworów okiennych na III piętrze budynku poprzez nadmurowanie filarek międzyokiennych oraz wylania nad nimi nadprożnej belki żelbetowej usytuowanej w ścianie tylnej między ścianami szczytowymi budynku;

- rozebranie konstrukcji stropu pomiędzy III piętrzem a poddaszem i stworzeniu antresoli na poddaszu budynku;

- osadzenia belki stalowej dwuteowej między ścianami szczytowymi budynku na poddaszu, w miejscu rozebranego wcześniej stropu.

Powyższe roboty przeprowadzone w przedmiotowej kamienicy wymagały uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i mogły rozpocząć się dopiero po uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na budowę.

(dowód: opinia biegłego, k. 538-555.)

Kamienica była na polecenie A. Z. (1) zabezpieczona przez S. K.. Właściciel budynku polecił dozorczy, by nikogo nie wpuszczał do kamienicy.

(dowód: wyjaśnienia A. Z. (1), k. 704-704v.)

W okresie od lipca 2017 roku do 28 listopada 2017 roku wskutek powyższego polecenia kilkakrotnie uniemożliwiono wejście inspektorów budowlanych z (...)w T. do tego obiektu i przeprowadzenie w niej kontroli.

(dowody: zeznania K. K., k. 72-74, k. 145-147, k. 189, k. 741v-742;

protokoły oględzin robót budowlanych, k.13-18, k. k. 25-29, k. 38)

A. Z. (1) nie był dotychczas karany sądownie.

(dowód: informacje dot. karalności, k. 622.)

A. Z. (1) został oskarżony o to, że:

3. w okresie od 2016 roku do 14 lutego 2018 roku w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu z góry powziętego zamiaru, nie posiadając wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę, wykonał roboty budowlane w należącej do niego kamienicy położonej w T. przy ulicy (...), powierzając przebudowę tego obiektu ustalonym osobom i nadzorując ich pracę, tj. o czyn z art. 90 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 12 kk;

4. w okresie od lipca 2017 roku do 28 listopada 2017 roku w T. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udaremnił określoną ustawą czynność organu nadzoru budowlanego w ten sposób, że polecił ustalonym osobom wykonującym roboty budowlane w należącej do niego kamienicy znajdującej się w T. przy ul. (...) uniemożliwienie wejścia inspektorów budowlanych z (...)w T. do tego obiektu i przeprowadzenie w niej kontroli, które to polecenia zostały wykonane, tj. o czyn z art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 12 kk.

A. Z. (1) wyjaśnił (k. 704-704v), że nie jest do końca prawdą, iż uniemożliwił przeprowadzenie kontroli przez organ nadzoru budowlanego, gdyż kontrola została przeprowadzona. Dodał, iż wystąpił o odpowiednie pozwolenie na budowę, które otrzymał, natomiast z uwagi na zaskarżenie decyzji została ona uchylona, zaś postępowanie, na jego wniosek zawieszono. **A. Z. (1)** przyznał, że wówczas rozpoczęły się negocjacje z Gminą M. T., które nie odniosły skutku. Oskarżony potwierdził, że po dwóch latach zaczął porządkować budynek oraz wyburzać nadbudowy, a nadto dodał, że, gdy usunięto deski, kominy same spadły. Oskarżony podkreślił, że prace były wykonywane sporadycznie. Przyznał, że faktycznie był zawiadamiany o terminie oględzin budynku, lecz otrzymywał je w dniu czynności bądź tuż po niej. Dodał, że jedynie raz otrzymał zawiadomienie wcześniej, lecz nie potrafił wyjaśnić dlaczego. **A. Z. (1)** zaznaczył, że wykonując roboty miał na uwadze karę umowną zawartą w akcie notarialnym. Oskarżony zaprzeczył, by S. K. był u niego zatrudniony, bowiem jedynie mu pomagał. Niemniej jednak przyznał, że zakazał S. K. wpuszczania kogokolwiek do kamienicy.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego polegają na prawdzie w zakresie w którym potwierdził, że podjął prace przy zakupionej kamienicy mimo, iż decyzja o wydaniu wobec niego pozwolenia na budowę została uchylona, zaś postępowanie w tej sprawie zawieszono. Znajduje to bowiem pokrycie w dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy. Jako wiarygodne Sąd postrzega również twierdzenia oskarżonego dotyczące faktu, iż polecił S. K., by nie wpuszczać nikogo do budynku, co po części potwierdzili również Z. W..

W pozostałej części wyjaśnienia oskarżonego dotyczące powodów dla których rozpoczął roboty, a także ich rozmiaru nie polegają na prawdzie i stanowią jedynie jego linię obrony. Przed wszystkim powołana na gruncie niniejszej sprawy opinia biegłego zawierała dokładne wypunktowanie robót, które poczyniono na zlecenie oskarżonego i jasno określił,

iż w świetle przepisów regulujących prawo budowlane, na ich przeprowadzenie wymagane było uzyskanie pozwolenia na budowę. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie były to drobne naprawy, lecz gruntowna przebudowa budynku. W ocenie Sądu oskarżony kierował się zobowiązaniem wobec Gminy M. T. do zakończenia robót w określonym terminie i obawą przed obciążeniem wysoką karą umowną, niemniej jednak pozostaje to bez wpływu na jego odpowiedzialność z art. 90 Prawa budowlanego.

Z wyjaśnień **S. K.** (k.704v-705) wynika, iż zabezpieczał kamienicę należącą do A. Z. (1) przed kradzieżami. Przyznał, że w dniu 3 sierpnia 2017 roku, ktoś dobijał się do drzwi i przedstawiał się jako inspektor nadzoru budowlanego, lecz nie przedstawiono mu legitymacji, więc nie zdecydował się nikogo wpuścić. S. K. zaprzeczył, by dostał od A. Z. (1) pisemne pełnomocnictwo ani polecenie, by nikogo nie wpuszczał.

Wyjaśnienia S. K. potwierdziły jedynie, że rzeczywiście udaremnił określoną ustawą czynność organu nadzoru budowlanego i w tej części polegają na prawdzie. W świetle wyjaśnień oskarżonego nie ma wątpliwości, że zakazał on mężczyźnie wpuszczać kogokolwiek do kamienicy, a więc w tej części jego wyjaśnienia nie polegają na prawdzie.

K. K. jest kierownikiem nadzoru budowlanego w T.. Z zeznań złożonych przez nią w toku postępowania przygotowawczego (k. 72-74, k. 145-147, k. 189) wynika, iż otrzymała wniosek o przeprowadzenie kontroli w związku z pracami budowlanymi prowadzonymi w kamienicy przy ul. (...) w T.. Świadek przyznała, że pierwsza kontrola została wyznaczona na 3 sierpnia 2017 roku, zaś zawiadomienie dla A. Z. (1) zostało wysłane w dniu 21 lipca 2017 roku i odebrane tego samego, przy czym obiekt nie został udostępniony w dniu kontroli. K. K. zeznała, że termin kolejnej kontroli został wyznaczony na dzień 25 sierpnia 2017 roku, zaś zawiadomienie zostało odebrane w dniu 17 sierpnia 2017 roku, lecz zaplanowanej kontroli nie przeprowadzono, a jedynie wykonano zewnętrzne oględziny budynku. Kolejna kontrola miała miejsce w dniu 25 września 2017 roku, lecz zgodnie z zeznaniami świadka również się nie odbyła. Świadek zaznaczyła, że w dniu 28 roku ponownie nie dokonano oględzin wewnętrznych budynku z uwagi na niestawiennictwo właściciela.

Sąd postrzega zeznania powyższego świadka jako całkowicie wiarygodne. Z racji pełnionej funkcji, świadek w sposób szczegółowy odniosła się do przebiegu postępowania administracyjnego w sprawie uzyskania przez A. Z. (1) pozwolenia na budowę, a także opisała kiedy i jakie czynności organu nadzoru budowlanego zostały udaremnione. W ocenie depozycje K. K. korelują ze zgromadzoną w niniejszej sprawie dokumentacją pozyskaną z (...) w T..

Zeznania **A. Z. (3)** (k. 169-171, k. 174-175, k. 742v) – współwłaściciela kamienicy przy ul. (...) w T. potwierdziły jedynie, że w kamienicy należącej do A. Z. (1) prowadzono prace mimo, iż postępowanie administracyjne w sprawie uzyskania pozwolenia na budowę.

Depozycje powyższego świadka są spójne ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności opinią biegłego, który szczegółowo wy6punktował zakres robót dokonanych w budynku.

Z. W. (k. 191, k. 241-243, k. 742) i **P. W.** (k. 190, k. 248-250, k.742v) pomagali w robotach , które toczyły się w kamienicy należącej do oskarżonego. Obaj zgodnie potwierdzili, że A. Z. (1) zarządził, by nikogo nie wpuszczać do lokalu, a nadto wskazali jakie prace wykonywali.

Sąd uznał zeznania powyższych świadków za generalnie wiarygodne, niemniej jednak nie przyczyniły się one w sposób znaczący do dokonania ustaleń faktycznych na gruncie niniejszej sprawy. Powołana na gruncie niniejszej sprawy opinia biegłego pozwoliła ustalić jakiego rodzaju roboty wykonano bez uprzedniego uzyskania pozwolenie na budowę. Nadto z wyjaśnień oskarżonego A. Z. (1) wprost wynika, że nie zezwalał na to, by wpuszczać do budynku jakiegokolwiek osoby.

Powołana na gruncie niniejszej sprawy **opinia biegłego z dziedziny budownictwa** (k. 538-555) pozwoliła ustalić jaki był zakres prac wykonywanych wewnątrz kamienicy przy ul. (...) w T. oraz czy wykonano w niej samowolę budowlaną w rozumieniu art. 90 Prawa budowlanego, a także czy zakres powyższych prac naraża obiekt na powstanie katastrofy budowlanej. Opinia ta jest spójna, kompleksowa, a także została wydana przez biegłego o uznanych

kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym. Biegły sformułował w niej rzetelne i szczegółowe wnioski, które posłużyły do dokonania ustaleń faktycznych na gruncie niniejszej sprawy.

Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów w szczególności w postaci dokumentacji pozyskanej z (...) w T., w tym decyzji administracyjnych oraz danych o karalności. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Od odpowiedzialność na podstawie art. 90 ustawy Prawo budowlane ponosi ten, kto wykonał roboty budowlane bez ostatecznej decyzji pozwalającej na rozpoczęcie i prowadzenie budowy lub wykonywanie robót budowlanych innych niż budowa obiektu (tak SN w postanowieniu z dnia 29 października 2012 roku sygn. akt I KZP 10 / 12). Kryminalizacją objęta jest także samowola budowlana poprzedzająca decyzje organów nadzoru budowlanego, wydane na podstawie art. 48, 49b, czy postanowienia wydane na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy (zob. komentarz do art. 48, 49b i 50), czy też wyłącznie wykonywanie robót budowlanych po wydaniu ewentualnej decyzji o rozbiórce bądź postanowienia o wstrzymaniu tych robót. Na tak postawiony problem odpowiedzi udzielił SN w wyroku z 25.6.1996 r. (V KKN 43/96, OSNKW 1997, Nr 1–2, poz. 17, z aprobowaną glosą B. Kurzępy, Prok. i Pr. 1998, Nr 1, s. 83), dzieląc wcześniej prezentowane poglądy doktryny, że komentowany przepis penalizuje samowolę budowlaną jako taką, a nie wyłącznie ignorowanie przez inwestora określonych zakazów i nakazów wydanych przez właściwe organy administracji publicznej. Co do zasady, należy podzielić poglądy zaprezentowane w literaturze, że podmiotem tego przestępstwa może być inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, kierownik budowy, kierownik robót oraz projektant (B. K., Przestępstwa i wykroczenia w prawie budowlanym, Prok. i Pr. 1996, Nr 1, s. 63).

Z kolei w art. 91 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy polega na udaremnianiu określonych ustawą czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego. Wprawdzie przepis ten nie rozstrzyga, o jakie czynności chodzi, która ustawa je określa i przez które organy są one podejmowane, jednak z wykładni systemowej wynika, że chodzi o czynności urzędowe organów nadzoru budowlanego podejmowane w ramach przypisanych im PrBud kompetencji, gdyż tylko te organy w odróżnieniu od organów administracji architektoniczno-budowlanej wyposażone są w uprawnienia kontrolne. Będzie to zatem właściwy miejscowo powiatowy inspektor nadzoru budowlanego, wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego, a w określonych sytuacjach także (...) (por. R. Dziwiński, w: R. Dziwiński, P. Ziemiński, Prawo budowlane, s. 339–340). Przez czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej i organów nadzoru budowlanego w rozumieniu art. 91 ust. 1 pkt 1 należy rozumieć podejmowane przez nie działania na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Są one ściśle związane z ich zadaniami i kompetencjami.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż oskarżony A. Z. (1) wypełnił znamiona zarzucanych mu czynów zabronionych.

A. Z. (1), mając świadomość, iż nie dysponuje wymaganym pozwoleniem na roboty budowlane, wykonał prace, które wymagały uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i mogły rozpocząć się dopiero po uzyskaniu tejże decyzji. Podkreślenia wymaga, że były to prace o szeroko zakrojonym rozmiarze, stanowiące właściwie przebudowę budynku, a także remont jego elewacji. Oskarżony działał, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Tym samym wypełnił on znamiona czynu z art. 90 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 12 kk.

Nadto Oskarżony A. Z. (1) w okresie od lipca 2017 roku do 28 listopada 2017 roku, również działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udaremniał określoną ustawą czynność organu nadzoru budowlanego, czym w tym przypadku była kontrola pod kątem dopuszczania się tzw. „samowoli budowlanej”, w ten sposób, że polecił osobom wykonującym roboty budowlane w należącej do niego kamienicy znajdującej się w T. przy ul. (...) uniemożliwienie wejścia inspektorów budowlanych z (...) w T. do tego obiektu i przeprowadzenie w niej kontroli,

które to polecenia zostały wykonane. Tym samym oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona czynu z art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 12 kk.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia ww. czynów Sąd wymierzył mu następujące kary jednostkowe:

- za czyn zarzucany mu w punkcie 1 aktu oskarżenia, tj. występki z art. 90 ustawy prawo budowlane w zw. z art. 12kk, na mocy art. 90 ustawy prawo budowlane i art. 33§ 1 i 3 kk karę 150 stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 zł;

-za czyn zarzucany mu w punkcie 2 aktu oskarżenia, tj. występki z art. 91 ust 1 pkt 1 ustawy prawo budowlane w zw. z art. 12kk, na mocy art. 91 ust 1 ustawy prawo budowlane i art. 33§1 i 3kk karę 150 stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 zł.

Na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86§ 1 i 2 kk w miejsce orzeczonych kar grzywny Sąd wymierzył karę łączną 250 stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 30 zł.

Kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi art. 53 kk Sąd baczył by wysokość kary była adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Stopień winy Sąd ocenił jako wysoki gdzie oskarżony jako osoba dorosła i doświadczona zdaje sobie sprawę z podejmowanych działań i związanych z tym konsekwencji. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd uznał, że jest on wyższy niż znikomy. Sąd dostrzega, że oskarżony z pominięciem przewidzianej prawem procedury wykonał roboty budowlane, niemniej nie można także tracić z pola widzenia, że roboty te zostały co do zasady wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną i nie stwarzają zagrożenia w formie katastrofy budowlanej. Nadto oskarżony poprzez polecenie osobom wykonującym roboty budowlane kilkakrotnie w okresie opisanym w zarzucie udaremnił wykonanie przez organ budowlany czynności tegoż organu.

Nadto kara grzywny w powyższym rozmiarze znajduje się w granicach możliwości płatniczych oskarżonego. Prowadzi on bowiem własną działalność gospodarczą z czego osiąga dochód w wysokości 5.000 zł.

Biorąc pod uwagę zapadłe w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie, Sąd kierując się treścią art. 627 kpk, zasądził od oskarżonego A. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa 750 zł tytułem opłaty, na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych i obciążył go kosztami postępowania w kwocie 2920 zł.